

KUNST

Verspreid door het ziekenhuis komt men heel wat grafiek van Anton Vrede tegen. Het betreft steeds bewegelijke, kleurige taferelen waarin men na beter toekijken, figuren ontdekt. Vaak zijn het dieren, waarbij olifanten de boventoon voeren. Werd in de kunstcollectie van het toenmalige Academisch Ziekenhuis Nijmegen consistentie betracht door met dit werk een relatie uit te bouwen met dé Olifant, van Janos Bittenbinder? Alsof her en der in het ziekenhuis meermaals een knipoog werd gemaakt naar die ene Olifant die men bij binnenkomen had gezien en die men zich tussen andere indrukken, gedeeltelijk herinnerde. Hier worden de olifanten (of welke andere dieren ook) nauwelijks of nooit helemaal getoond. Door een aantal essentiële kenmerken in beeld te brengen – zijn slurf, zijn poot, zijn staart... – wordt hij eerder gesuggereerd. En dit biedt ruimte om hem aan te vullen, in te kleuren met menselijke trekjes. In sommige werken schijnt de olifant zelfs over te gaan in menselijke vormen en gedaanten.

Met dit alles benadert Anton Vrede de mythen, de sagen en de sprookjes, waar hij dankbaar gebruik van maakt, die hij op eigen wijze opwekt en een eigentijds leven inblaast. Zo raakt zijn werk niet alleen beziel, tevens wordt het menselijk leven erdoor verankerd zowel in een natuurlijke als in een verhalende context. Maar wanneer de kijker letterlijk wil weten wat hij te zien krijgt, loopt hij onherroepelijk vast in onbegrijpelijkheden. Immers dit is nu eenmaal de weg die de kunstenaar niet wou inslaan! Eerder tracht hij met de in elkaar geschoven, elkaar overlappende en elkaar voortzettende beelden, ja met zijn overvolle bladen grafiek, de kijker aan te zetten een eigen diep geworteld verhaal te maken en zich in een onbegrijpelijke wereld in te schrijven? Door zich mee te laten voeren met dit werk, deelt men ook in de kracht ervan. Was er in de tijd dat de grafiek van Anton Vrede door het ziekenhuis werd aangekocht nog

Grafiek van Anton Vrede hangt verspreid door het ziekenhuis.

Foto: Jan van Teeffelen

helemaal geen sprake van healing environment, de kunstenaar wist toen al dat dergelijke vorm van creativiteit hem zelf het best overeind hield, en via zijn werk lijkt hij deze gezondheid met anderen te willen delen.

Daan Van Speybroeck, kunstcoördinator